

rens tilkendegivelse af, at Danmark er imod en harmonisering på sundhedsområdet. Når regnestykket skal gøres op, skal det positive jo i hvert fald også med, og det var positivt. Jeg vil vende tilbage til den sag i spørgetiden i næste uge for at få nøjagtig afklaret, hvordan regeringen vil sikre det.

Det, som har vist sig i den her debat, er, at der er afgørende uenighed mellem det massive flertal her i Folketinget og så unionsmodstanderne. Flertallet her i Folketinget – spændende fra SF til resten af partierne over mod højre – baserer deres strategi i EU på den meget ejendommelige og efter min mening helt virkelighedsfjerne antagelse, at man i Bruxelles skulle kunne opnå positive resultater for miljøet i årene fremover gennem fastsættelse af fælles EU-regler gennem det indre marked osv.

Jeg ved ikke, hvordan den antagelse bliver opbygget. Vi ved alle sammen, hvem der har overtaget i Bruxelles; det har lobbyisterne, industriorganisationerne og Kommissionens mange komiteer. Det bliver en stadig retrætekamp, som vi kommer til at kæmpe, og dér vil jeg da gerne give miljø- og energiministeren det tilsagn, at vi naturligvis – så længe vi er medlem af EU – vil stå sammen med ministeren i den retrætekamp, hvis han f.eks. vil bruge miljøgarantien, sådan som han gjorde i sagen om kreosoten. Men det bliver en retrætekamp; så længe, vi er bundet og bastet til dette harmoniseringsregimente, bliver det en retrætekamp.

Og hr. Jørn Jespersens drømme om at gøre EU til en demokratisk kampplads, hvor venstrekræfterne skulle vinde frem, ja, de hører ikke hjemme i virkelighedens verden.

Derfor må man konstatere i debatten i dag, at unionsmodstanderne, som jo dog tæller mange mennesker ude i befolkningen, altså har en opfattelse, der er grundlæggende anderledes end den, det massive flertal i Folketinget har. Her støtter man noget, som efter vores opfattelse er en fodslæberstrategi, og man støtter ikke den tanke, som ellers storslået blev lanceret af regeringen forleden, at Danmark skal være foregangsland.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Til hr. Albrechtsen skal jeg bare sige, at med hensyn til spørgsmålet om at gøre EU til en demokratisk kampplads kan man i hvert fald

konstatere, at det i dag i høj grad er en kampplads. Den er så ikke demokratisk nok, og dér har vi altså forskellige vurderinger af, om det kan lade sig gøre.

Jeg tror også, at det har lidt at gøre med, at jeg sikkert har et lidt lysere og mere muntert sind end hr. Albrechtsen, der jo er præget af et ganske voldsomt sortsyn på tilværelsen og omgivelserne. Det er lidt synd for ham, men sådan er det tilsyneladende.

Men det, der er mere afgørende, er at holde fast i de svar, der er kommet fra miljøministeren og udenrigsministeren. Jeg synes, at det var nogle gode svar, som viser, at det, SF har kæmpet for, nemlig at få miljø højt prioriteret i den danske forhandlingsindsats under regeringskonferencen, meget langt hen ad vejen er lykkedes.

Vi er kommet et stykke ad vejen med ganske vigtige ting; nu skal vi have det sidste hug med, og dér vil jeg bede udenrigsministeren om at bekræfte, at det for regeringen er et meget højt prioriteret område at opnå yderligere forbedringer på miljøområdet set i forhold til det, der ligger nu. Og jeg vil bede udenrigsministeren om at bekræfte, at de forhandlingsresultater, der er opnået indtil nu, er vigtige, men at det ikke er nok, og derfor vil regeringen som et meget højt prioriteret område i de sidste måneder af regeringskonferencen gøre en voldsom indsats for at opnå flere forbedringer.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne, således som jeg i øvrigt også gjorde det i debatten i sidste uge, og også med selv samme ord bekræfte over for hr. Jørn Jespersen, at det er meget højt prioriteret hos regeringen, at vi kæmper videre for at få forbedringer ind i det endelige resultat også i forhold til det, som tegner sig i øjeblikket. Vi er ikke færdige med at søge forbedringer i det grundlag, som bliver det endelige. Det vil være meget højt prioriteret for regeringen i slutfasen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må bare sige, at jeg stadig væk føler, at det er aldeles besynderligt, hvad hr. Jørn Jespersen kan begrunde sin EU-optimisme med.

Vi ved, at det, der ligger som forslag i EU, er regler om sprøjtemidler og pesticider; det er regler om fartgrænser, om harmoniseringen af donorblod, osv. osv. Vi kender jo forslagene. De går allesammen i den forkerte retning, og det er